

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 2 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Peek & Cloppenburg KG, reprezentowana przez Peek & Cloppenburg Düsseldorf Komplementär B.V. / Peek & Cloppenburg KG, reprezentowana przez Van Graaf Management GmbH

(Sprawa C-371/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 2005/29/WE – Nieuczciwe praktyki handlowe – Praktyki handlowe, które uznaje się za nieuczciwe w każdych okolicznościach – Wprowadzające w błąd praktyki handlowe – Punkt 11 zdanie pierwsze załącznika I – Działania reklamowe – Wykorzystywanie treści publicystycznej w środkach masowego przekazu w celu promocji danego produktu – Promocja, za którą zapłacił sam przedsiębiorca – Pojęcie „zapłaty” – Promocja sprzedaży produktów reklamodawcy i przedsiębiorstwa wydawniczego z sektora medialnego – „Kryptoreklama”]

(2021/C 462/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Peek & Cloppenburg KG, reprezentowana przez Peek & Cloppenburg Düsseldorf Komplementär B.V.

Druga strona postępowania: Peek & Cloppenburg KG, reprezentowana przez Van Graaf Management GmbH

Sentencja

Punkt 11 zdanie pierwsze załącznika I do dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady należy interpretować w ten sposób, że przedsiębiorca „zapłacił” w rozumieniu tego przepisu za promocję produktu za pomocą publikacji treści publicystycznej, w przypadku gdy przedsiębiorca ten przyznał wynagrodzenie o wartości majątkowej w związku z tą publikacją, czy to w formie zapłaty kwoty pieniężnej, czy to w każdej innej formie, jeżeli istnieje niewątpliwy związek między przyznaną w ten sposób zapłatą przez wspomnianego przedsiębiorcę a ową publikacją. Ma to miejsce w szczególności w sytuacji bezpłatnego udostępnienia przez tego przedsiębiorcę zdjęć objętych prawem autorskim, na których widoczne są lokale handlowe przedsiębiorcy i produkty oferowane przez niego do sprzedaży.

⁽¹⁾ Dz.U. C 348 z 19.10.2020.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 2 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret – Dania) – B / Udlændingenævnet

(Sprawa C-379/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Układ stowarzyszeniowy EWG – Turcja – Decyzja nr 1/80 – Artykuł 13 – Klauzula standstill – Nowe ograniczenie – Prawo małoletnich dzieci pracownika tureckiego do łączenia rodzin – Przesłanka dotycząca wieku – Wymóg istnienia szczególnych powodów dla skorzystania z prawa do łączenia rodzin – Nadrzędny wzgląd interesu ogólnego – Udana integracja – Proporcjonalność]

(2021/C 462/23)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: B

Strona pozwana: Udlændingenævnet

Sentencja

Artykuł 13 decyzji Rady Stowarzyszenia nr 1/80 z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją należy interpretować w ten sposób, że przepis krajowy obniżający z 18 do 15 lat granicę wieku dla złożenia przez dziecko pracownika tureckiego zamieszkującego legalnie na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego wniosku o łączenie rodziny stanowi „nowe ograniczenie” w rozumieniu tego przepisu. Takie ograniczenie może jednak być uzasadnione celem polegającym na zagwarantowaniu udanej integracji zainteresowanych obywateli państw trzecich, o ile sposoby jego wprowadzenia w życie nie wykraczają poza to, co jest konieczne do osiągnięcia zamierzonego celu.

(¹) Dz.U. C 348 z 19.10.2020.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 2 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Mons – Belgia) – TP/ Institut des Experts en Automobiles

(Sprawa C-502/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Swoboda przedsiębiorczości – Swoboda świadczenia usług – Uznawanie kwalifikacji zawodowych – Dyrektywa 2005/36/WE – Artykuł 5 ust. 2 – Rzecznawca motoryzacyjny mający siedzibę w państwie członkowskim, który przemieszcza się na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego w celu tymczasowego i okazjonalnego wykonywania zawodu – Odmowa wpisania jego przez instytucję zawodową przyjmującego państwa członkowskiego, w którym rzecznawca miał wcześniej siedzibę, do rejestru usług wykonywanych tymczasowo i okazjonalnie – Pojęcie „świadczenia tymczasowego i okazjonalnego”]

(2021/C 462/24)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Mons

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: TP

Strona pozwana: Institut des Experts en Automobiles

Sentencja

Artykuł 5 ust. 2 dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/55/UE z dnia 20 listopada 2013 r., należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu przyjmującego państwa członkowskiego w rozumieniu tego przepisu, które zgodnie z jego wykładnią dokonaną przez właściwe organy tego państwa członkowskiego nie pozwala na tymczasowe i okazjonalne wykonywanie przez przedsiębiorcę mającego siedzibę w innym państwie członkowskim zawodu na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego ze względu na to, że przedsiębiorca ten w przeszłości posiadał w tym państwie członkowskim siedzibę, że świadczone przez niego usługi mają pewien powtarzalny charakter lub że ustanowił on w tym państwie członkowskim infrastrukturę, taką jak biuro.

(¹) Dz.U. C 35 z 1.2.2021.